

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010151
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2120010151.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 05. októbra 2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

U. A., nar.: XX.XX.XXXX v X.
trvale bydlisko: A. XXXX/X, XXX XX S.

sa uznáva za vinného, že

dňa 15. januára 2019 v čase asi o 7:40 h. ako vodič špeciálneho motorového vozidla sanitná RZP, MERCEDES-BENZ 315 CDI, evidenčného čísla S pri cúvaní po parkovisku pri oddelení neurológie, Fakultnej nemocnice v Trnave si nezaistil bezpečné cúvanie, následkom čoho zadnou časťou motorového vozidla narazil do chodkyne Y. A., ktorá spadla na zem a časť jej bundy zachytil kardanový hriadeľ vozidla, ktorý postupným otáčaním zakliesnil Y. A. medzi kardanový hriadeľ a spodnú časť karosérie vozidla, čím jej spôsobil úrazový šok, roztrhnutie sleziny, zlomeninu 4 - 11 rebra vpravo, pneumotorax vpravo, krvácanie do hrudníka obojstranne, zlomeninu tela 12. hrudného stavca, zlomeninu krídla klinovej kosti spodiny lebky vpravo, odreninu nosa, zlomeninu 2 - 5 rebra vľavo, pomliaždenie pľúc, pomliaždenie a odreninu prednej brušnej steny vpravo, zlomeninu krížovej kosti, poranenie pečene, pomliaždenie obličky vľavo, tržnú ranu nad obočím vpravo, pomliaždenie kolena vpravo s celkovou dobou liečenia 2 mesiace, čím obvinený svojim konaním porušil povinnosť ustanovenú v § 22 ods. 2, ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, s celkovou dobou liečenia dva mesiace, čím bola poškodená obmedzená na obvyklom spôsobe života počas hospitalizácie od 15.01.2019 do 26.02.2019 a v ambulantnej liečbe od 27.02.2019 do 18.03.2019,

teda

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona

a za to sa odsudzuje:

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) a k) Trestného zákona k trestu odňatia slobody na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., za splnenia ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. (vzhľadom na vymedzenie skutku ako nedbanlivostného) sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1 a ods. 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Výrok o vine

Podľa § 172 ods. 2 Trestného poriadku tento rozsudok neobsahuje odôvodnenie, nakoľko prokurátor a obžalovaný sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali práva podať odvolanie a obžalovaný zároveň vyhlásil, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Výrok o treste

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že vypovedať nebude.

Po prijatí vyhlásenia obžalovaného bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením týchto listinných dôkazov:

- register priestupkov,
- odpis registra trestov,
- lustrácia v GP,
- rozsudok OS Trnava, sp. zn. 5T/125/2015,
- evidenčná karta vodiča,
- č. l. 163 - 183 nároky, ktoré boli postúpené PZ na žiadosť KOOOPERATIVA, a. s.,

Zo odpisu RT bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom OS Trnava, sp. zn.: 5T/125/2015 zo dňa 01.03.2016, právoplatným v rovnaký deň, ktorý bol obžalovaný uznaným vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona (t.j. nedbanlivostnou formou - pozn. súdu), za ktorý bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na 7 mesiacov, pričom trest zákazu činnosti obžalovanému nebol uložený. Z textu skutkovej vety rozhodnutia bolo zistené, že obžalovaný sa skutku dopustil vo voľnom čase (t.j. nie pri výkone povolania, keďže je vodič špeciálneho motorového vozidla - resp. „šofér sanitky“), pri šoférovaní osobného motorového vozidla. Pozoruhodnou je tiež právna kvalifikácia skutku, keď obžalovaný bol uznaný za vinného zo skutku právne kvalifikovaného v zmysle vyššie uvedeného a nie právne kvalifikovaného podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, teda súd u jeho osoby nejudikoval „porušenie povinnosti ustanovenej osobitným predpisom“. Skúšobná doba na podklade uvedeného rozhodnutia uplynula až po spáchaní skutku, t.j. obžalovaný spáchal posudzovaný skutok v skúšobnej dobe, pričom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn.: 5T/125/2015 sa následne osvedčil. Keďže charakter skutku v tomto konaní (t. j. v konaní pod sp. zn.: 4T/3/2020) má charakter nedbanlivostného skutku, podmienka vymedzená v § 49 ods. 2 Tr. zákona sa na daný prípad neaplikuje. Tým nie je dotknutá možnosť súdu uložiť nepodmienený trest aj v danom prípade, avšak z ohľadom na charakter osoby obžalovaného, ktorý sa doposiaľ dopustil len 2 nedbanlivostných trestných činov, ktorých následkom bola ujma na zdraví, ako aj na fakt, že obžalovaný vedie riadne život, je riadne a dlhodobo zamestnaný a pri jeho osobe

neboli zistené predpoklady pre páchanie akejkoľvek úmyselnej trestnej činnosti, preto súd nepovažoval za vhodné ukladať obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody.

Vo veci obžalovaného bol dňa 23.01.2020 vydaný tunajším súdom trestný rozkaz, ktorý bol napadnutý včas podaným odporom prokurátora OP a obžalovaného (v tomto prípade len vo vzťahu k výroku o náhrade škody). Týmto rozhodnutím bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na 24 mesiacov s podmieneným odkladom na 48 mesiacov, rovnako bol obžalovaný zaviazaný povinnosťou náhradní škody vo vzťahu k Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenú spoločnosť: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., spôsobenú škodu vo výške 67,14 €, pričom poškodená Y. A., bola so svojim nárokom odkázaná na civilné sporové konanie. V predmetnom trestnom rozkaze súd neuložil trest zákazu činnosti, nakoľko tento súd ukladá (v prípadoch obdobných posudzovanej veci) na fakultatívnej báze (k tomu viď § 61 ods. 2 Tr. zákona).

Pre rozhodovanie na hlavnom pojednávaní v etape po podaní odporu neplatí zásada zákazu zmeny k horšiemu - k tomu viď napr. uznesenie KS v Bratislave, sp. zn.: 4To/95/2017 zo dňa 26.10.2017, v zmysle ktorého : „, Pokiaľ obžalovaný v odvolaní namietal, že aj pri podaní odporu proti trestnému rozkazu by mal platiť zákaz zmeny k horšiemu, tak krajský súd sa s týmto tvrdením stotožnil len v obmedzenom rozsahu. Trestný poriadok nemá výslovné ustanovenie, ktoré by zákaz zmeny k horšiemu upravovalo aj pri podanom odpore proti trestnému rozkazu, tak ako je to napríklad pri podanom odvolaní voči rozsudku. Zákon teda počíta aj so situáciami, že na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo nariadené v dôsledku podania odporu proti trestnému rozkazu zo strany obžalovaného, môže dôjsť k takej zmene dôkaznej situácie, ktorá môže viesť k inému rozhodnutiu súdu, než aký bol obsah trestného rozkazu. Nie je pritom vylúčené, aby takéto zmenené rozhodnutie bolo aj pre obžalovaného prísnejšie, než bol predtým vydaný trestný rozkaz. Pokiaľ by zákonodarcu chcel, aby aj pri odpore proti trestnému rozkazu platil zákaz zmeny k horšiemu, potom by určite toto pravidlo zaviedol vyslovene do Trestného poriadku, čo sa však nestalo. Nejde tu teda o medzeru zákona, ktorú by bolo možné vypĺňať analógiou, tak ako sa domnieva obžalovaný v podanom odvolaní, ale ide o úmyselné mlčanie zákonodarcu, ktorý nechcel spojiť účinky zákazu zmeny k horšiemu aj s podaním odporu pri trestnom rozkaze.“ Z vyššie uvedeného dôvodu nebolo nevyhnutné skúmať v predmetnej veci zákaz zmeny k horšiemu, napriek tomu súd vyslovuje názor, že trest uložený týmto rozsudkom nie je prísnejší ako trest uložený v zrušenom trestnom rozkaze.

Vzhľadom na osobu páchatela a jeho pomery (ako aj na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona) mal súd za preukázané, že v prípade osoby obžalovaného prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), ako aj § 36 písm. k) Trestného zákona (pričinil sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu); v prípade § 36 písm. j) Tr. zákona, t.j. vedenie riadne života pred spáchaním skutku, túto okolnosť súd nezistil vzhľadom na viacero (hoci nie závažných) záznamov v registri priestupkov, ako aj na fakt, že obžalovaný mal skutok spáchať v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, t.j. v čase keď sa na odsúdenie prihliada, navyše v neprospech splnenie kritéria podľa § 36 písm. j) Tr. zákona môže v zmysle judikatúry slúžiť aj odsúdenie, vo vzťahu ku ktorému sa na páchatela hľadí ako na neodsúdeného. V prípade príťažujúcich okolností, súd nezistil žiadnu z príťažujúcich okolností, pričom na predchádzajúce odsúdenie neprihliadol titulom jeho zahľadania, ako aj jeho nedbanlivostnej povahy. V zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností, a to aj z ohľadom na ich závažnosť musel konštatovať predpoklady pre aplikáciu § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovaného bola v mesiacoch :

- 1) 12 - 60 mesiacov (§ 157 ods. 2 Tr. zák. - základná sadzba),
- 2) po aplikácii § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona 12 - 44 mesiacov,
- 3) po aplikácii záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 k aplikácii § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona (8 mesiacov - 44 mesiacov) (sadzba pre obžalovaného Neštického).

V rámci takto modifikovanej trestnej sadzby súd prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, ako aj okolnosti na strane páchatela. Obžalovaný má aktuálne 1 zahladený záznam v registri trestov, pričom teda sa na obžalovaného hľadí ako na netrestaného, avšak posudzovaný skutok bol spáchaný v čase, keď skúšobná doba 1. odsúdenia ešte neuplynula. V doručenom trestnom rozkaze bol obžalovanému uložený trest na 24 mesiacov s podmieneným odkladom na 48 mesiacov, pričom obžalovanému nebol uložený trest zákazu činnosti. Následne (po prijatí vyhlásenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní),

bolo podľa názoru súdu nevyhnutné uložiť trest zákazu činnosti a to s prihliadnutím na účel generálnej prevencie. Obžalovaný nie je osobou, u ktorej by mal súd za preukázané, že má sklony k riskantnej jazde, resp. riskovaniu v cestnej doprave. Na osobu, ktorá je vodičom RZP sa však kladú nároky aj cez optiku jeho pracovných skúseností, inými slovami, ide o osobu s mimoriadnymi skúsenosťami pri rôznych (zrejme kolíziou hroziacich) situáciách v cestnej doprave. V prípade spáchania skutku nedbanlivostnej povahy spáchaného v skúšobnej dobe iného odsúdenia za skutok opakovane spáchaný v cestnej doprave (hoci tiež nedbanlivostnej povahy a v čase osobného voľna), je na mieste o uložení trestu zákazu činnosti uvažovať. V prípade osoby s takýmito skúsenosťami, resp. s takouto praxou je možné dôvodne očakávať primeranú opatrosť pri vedení motorového vozidla s právom prednostnej jazdy v momente, keď toto vozidlo vychádza z priestoru mimo vozovky na cestnú komunikáciu („vyparkováva“ resp. „cúva na cestu“). Obžalovaný mal možnosť si privolať v situácii zlého rozhladu pomoc, pričom v blízkosti, aj podľa spisu, boli jeho kolegovia, pričom tak ale neučinil. Neuložením trestu zákazu činnosti obžalovanému by nebol naplnený jeden z účelu trestného konania, konkrétne ochrana verejnosti pred následkami (aj neúmyselných) trestných činov. Tento záujem má danom prípade prednosť aj pred rizikom sťaženia uplatnenia obžalovaného, u ktorého je v prípade pokračovania vo výkone jeho povolania zvýšené riziko opakovania minimálne obdobného skutku. S ohľadom na fakt, že obžalovaný je osobou v tzv. pred dôchodkovom veku postačí podľa názoru súdu uloženie zákazu činnosti v minimálnom rozsahu (t.j. vo výmere 1 rok).

Ohľadom výmery uloženého trestu odňatia slobody, resp. určenia skúšobnej doby, mal súd za preukázané, že v prípade obžalovaného je vhodné určiť trest pri dolnej hranici zákonnej výmery, avšak nie na jej spodnom okraji, keďže ide o skutok spáchaný osobou s mimoriadnymi skúsenosťami, ktorá nedbanlivostne ohrozila a poškodila práve ten záujem chránený zákonom, ktorého ochrana je jej pracovnou náplňou (t.j. ochrana života a zdravia), navyše ide o osobu, ktorá má evidované priestupky, hoci nie vysokej závažnosti a nie za krátke časové obdobie. Ohľadom určenia skúšobnej doby, túto súd považoval za primeranú, aj vzhľadom na prípadnú potrebu monitorovania správania obžalovaného v skúšobnej dobe, najmä v etape po uplynutí trestu zákazu činnosti (resp. eventuálne po podmienenej upustení od neho). Ohľadom trestu, súd prihliadol na zaužívanú prax, ktorá s prijatím vyhlásenia obžalovaného o jeho vine podľa § 257 písm. b) Tr. zákona spája uloženie nižšieho trestu ako bez tohto vyhlásenia, pričom súd mal za dôvodné uložiť de facto nižší trest ako v prípade vydaného trestného rozkazu. Možnosť súdu postupovať týmto spôsobom potom vyplynula aj z vyššie citovanej judikatúry.

*** Výrok o náhrade škody ***

Nakoľko bol riadne a včas uplatnený nárok na náhradu škody iba v rozsahu poškodeného Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., pričom tento nárok bol nielen uznaný, ale aj vyplatený poškodeným pred začatím hlavného pojednávania, pričom z listinných príloh predložených obhajcom bolo zrejme nielen uhradenie nároku, ale aj jeho zaevidovania poškodenou, preto o tomto nároku nebolo potrebné rozhodovať.

Ohľadom nároku poškodenej Y. A., súd dospel k záveru, že tento nebol riadne a včas uplatnený, nakoľko zástupca poškodenej ho uplatnil voči poisťovni titulom povinného zmluvného poistenia motorového vozidla, pričom do spisu bol postúpený poisťovňou Kooperativa, a.s., teda nebol uplatnený poškodenou voči obžalovanému v tomto trestnom konaní a preto o ňom súd ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.